

nogen Understøttelse fra Statskassen. Dersom man f. Ex. med Hensyn til den anden og tredie Betingelse, som jeg talte om, fandt det rigtigst ad direkte eller indirekte Veie at gjøre det, udelukkes dette jo aldeles ikke derved. Det ærede Udvalg siger ogsaa noget længere nebe i Betænkningen, at det er betydningsløst ligeoverfor de faktiskke Forhold, og det kan vist være tilstrækkelig trostende i saa Henseende. Jeg tror ogsaa, at Kolonien, hvis den kan opnaa, hvad jeg haaber, den Stilling af Militærflyrken fra Moderlandets Side, som her er foreslaaet, vil føle sig meget erkjendelig og taknemlig ligeoverfor Moderlandet derfor og vilig se bort fra den paapegede formelle Mangel. — Efter disse almindelige Betragtninger skal jeg med et Par Ord gaa over til at omtale det foreliggende Lovforslag, hvor der er enkelte Punkter, som jeg gjerne ønskede Oplysning om hos den høitagtede Finantsminister. Jeg skal først med Hensyn til § 1 sige, at jeg tror, at den høitagtede Finantsminister har handlet rigtigst ved at modstaa det Tryk, der utvilsomt er blevet ydet fra Koloniens Side til at forøge Hæstebestanden ved Militærflyrken derovre, og jeg tror, at den Udvei, som den høitagtede Finantsminister har søgt her, nemlig under overordentlige Forhold at udskrive Heste fra Kolonien, ligesom vi under overordentlige Forhold udskrive Heste hos os, er meget rigtig valgt og vil vise sig fuldkommen tilstrækkelig. Jeg skal henstille, hvorvidt det ikke vil være rigtigst at udvide dette til ogsaa at gjælde Bogne. Der kan nemlig være Tilfælde, hvor det kunde være heldigt at befordre en Styrke hurtigt fra et Sted til et andet, uden at det var videre ønskeligt at Styrken var tilhest, og da var det ret godt, om man ogsaa kunde rekvirere Bogne. Hvad § 2 angaar, forekommer det mig, at det vilde have været ret heldigt, dersom Hærflyrkens Fordeling til de to Der var ansørt i Loven. Det er jo ganske vist saaledes, at den udgjør et Hele og skal kunne bruges paa den ene Ø eller paa den anden Ø efter Omstændighederne, og det er ligeledes rigtigst, at den ved § 1 er sørget for, at paa Kolonialkassens Beføstning den til enhver Tid tilstedeværende Militærflyrke kan blive indkvarteret paa Øerne. Men netop derfor forekommer det mig, at det vilde have været rigtigst, at man i Loven havde fastslaaet, hvormeget der normalt skulde være paa hver Ø, idet der maa træffes forskellige Foranstaltninger, efterom det er en Styrke, man normalt skal indkvartere, eller det er en Styrke, man kun under særegne Omstændigheder skal bruge i kort Tid. Hvad den Forandring angaar, som er indkommen i Landsthinget med Hensyn til Styrken, skal jeg ikke negte, at jeg meget beklager den. Jeg tror nemlig ikke, at det vil være rigtigst at formindste den nuværende Besætning paa St. Thomas. Naar Hensyn tages til den overordentlig brogede og veylende Befolkning, der

findes i denne By, tror jeg ikke, det vil være rigtigst at have til dagligt Brug en mindre Militærflyrke end den, der nu er der, og saaledes vil altsaa Formindskelsen falde paa Besætningen paa St. Croix. Jeg frygter for, at dette vil føre til Et af To: Enten at man vil knibe stærkt paa den detacherede Styrkes Størrelse i Frederikssted eller ogsaa, at man vil bevare den usforandret i Frederikssted og derved foranledige, at Hovedflyrken i Christianssted bliver saa lille, at de fornødne Øvelser og den dertil knyttede Disciplinering af Mandskabet vanskeligt vil kunne ske paa en saadan Maade, at det kan anses for tilfredsstillende. Jeg tror ikke, selv om der er en Orlogsmand tilstede hele Tiden, at den foreslaaede Styrke er for stor. Den Omstændighed, at en Orlogsmand er tilstede, vil, naar den ikke har stadig Besætning iland, jo nemlig ikke kunne siges fuldstændig at garantere, at i et Dieblit — og det gaar meget hurtigt der — Roligheden kan bevares. Jeg tror, at Stationen i Bestindien er af den Natur, at Krigsskibet ikke uden store Farer for Kalamiteter med Hensyn til Helbredsstilstanden kan ligge der uafbrudt. Det maa ofte tilhøjs, og det kan meget let arrivere, at netop Memperne kunne komme frem, naar Krigsskibet er paa en saadan Tur. Negrene ere ganske vist ikke altid meget fiffige, men saa fiffige ere de dog, at de kunne vælge det Tidspunkt, da Krigsskibet er borte, til at gjøre Uroligheder. — Det staar imidlertid noget tvivlsomt for mig, om den Betingelse vil komme tilstede, at en Orlogsmand altid vil være ved Øen, om det end kan være naturligt og rigtigst, at den høitagtede Regjering under de nærværende Forhold paatager sig Ansvar for at holde en Orlogsmand længere ude, end det var bestemt ved den giene Bevilling. I det Tilfælde, at dette ikke sker, nærer jeg den Forventning, at den høitagtede Finantsminister da vil holde den fulde Styrke, som var bestemt i det oprindelige Forslag. Med Hensyn til § 3 vilde jeg have ønsket, at et Ord var borte, nemlig Ordet „fortrinsvis“ i 2den Linie, idet jeg vilde anse det for heldigt, dersom de Værnepligtige altid havde faaet den første Uddannelse, før de kom derover. Jeg tror, at det er overordentlig vanskeligt under de derværende Forhold at uddanne Soldater. De maa helst være uddannede herhjemme og komme uddannede derover. Men dersom man vil fastholde det, ser jeg ikke heller, hvorfor man ikke ogsaa kunde hverve eller antage Menige, der vare fødte i Koloniene. Dette er i og for sig ikke noget Nyt. Vi have en Bestemmelse i Anordningen af 25de Marts 1872 for St. Thomas og for St. Jan i denne Retning, hvor det selvfølgelig er gjort afhængigt af Gouvenementet, om det overhovedet vil antage Vedkommende eller ikke, men dersom overhovedet uspøede Folk kunne bruges, forekommer det mig ikke, at der er Noget iveien for, at man ogsaa kunde gaa